

יום חמישי, כ' באב התשפ"ה

14 באוגוסט 2025

נאומו של מפקד פיקוד הצפון היוצא, אלוף אורי גורדין

"כי סערת עליי, לנצח אנגנך, שווא חומה אצור לך, שווא אציב דלתיים!"

הרמטכ"ל, רב-אלוף אייל זמיר,

ידידי, סגן הרמטכ"ל ואלופי המטה הכללי,

רפי, חברי ומחליפי,

ראשי רשויות,

שותפים מארגוני הבטחון,

בכירי צד"ל,

Our dear partner - Major General Mike Lenny

מפקדי וחיילי הפיקוד בסדיר ובמילואים,

משפחת מילוא,

משפחתי שלי,

משפחות שכולות,

חברים,

מכובדי כולם.

ערב טוב. בבוקר השבעה באוקטובר כשלנו כשלוך צורב, כשלוך שעוד ישאיר בנו צלקות שנים רבות. כצבא, לא עמדנו במחויבות הבסיסית, של הגנה על תושבי העוטף - תושבי ישראל, והתוצאות היו קשות, מאות רבות הרוגים, וחטופים - שמהם נותרו עדיין 50 בשבי חמאס - ושלמול המחויבות הבסיסית שבין מדינה לתושביה, מחויבים אנחנו לעשות כל שלאל ידינו להשיבם לחיק משפחותיהם, מי להחלמה, ומי לקבר ישראל.

מתוך הכשלון והכאב הנורא, קם עם ישראל על רגליו, בעוצמת אנשיו - אזרחים וחילים - ונלחם בגבורה. וכך, קמנו אנחנו, קם צה"ל, בהתאוששות מלאה ויצאנו להילחם ולהכריע את אויבנו בכלל הגזרות.

כך, במהלך מלחמת 'חרבות ברזל' ו'חיצי הצפון', בשילוב זרועות מלא, ובשותפות מלאה של כלל החילות והאגפים, הסרנו את האיום הכבד מגבול הצפון - הוסר איום ההתקפה של רצ'ואן על ידי השמדת התשתיות, האמל"ח, וחיסול של רבים מאנשיו, הושמדו עיקר מערכי האש של חיזבאללה, סוכלה הנהגת הארגון ומפקדיו - מבכיר ועד זוטא. חזית הדרום לא הצליחו לבלום אף מאמץ התקפי של כוחותינו, ואנשיהם חוסלו בקרב, נסו לאחור או שפחדו להתייצב, ומערכי הייצור וההתעצמות של הארגון הושמדו.

כתוצאה ישירה של הכרעת חיזבאללה, נפל גם משטר אסאד בסוריה, וניקטע הציר השיעי האיראני. וכך יצאנו למבצע 'חץ הבשן', בו השמדנו מהאוויר ומהים את היכולות המאיימות של מה שהיה צבא סוריה, ובמקביל יצאנו להתקפה והתייצבנו בהגנה קדמית, צבא לפני התיישבות - מפסגת החרמון ועד הירמוך, מפסגת החרמון ועד ים תיכון.

וכעת, הציווי שלנו הוא - שימור המצב הבטחוני הטוב בצפון וסיכולו של כל איום שמנסה להתגבש מצפון או ממזרח. המלחמה הקשה הזו חיזקה והידקה עוד יותר את השילוב והברית שבין הצבא, הכוח המגן, לבין תושביו והמחירים הקשים הפכו את הברית לברית דמים.

עומר ויינשטיין, זכרו לברכה, היה חקלאי, דור חמישי במטולה, הוא וארבעה מעובדיו נרצחו מפגיעת רקטה בזמן שעבדו בקטיף תפוחים. עומר נפל כמגשים את צוואתו של טרומפלדור - "קו המחרשה יקבע את קו הגבול". כמה ימים קודם לכן נפל בקרב בכפר-כילא, שמול מטולה, סגן בן-ציון פלאח, זכרנו לברכה, ממושב ניצני עוז, וממשפחה של לוחמים - שני אחיו לחמו במקביל אליו בלבנון, אחד בסדיר ואחד במילואים.

בן-ציון נפל כשהוא מוביל לוחמים בקרב להשמדת האויב ותשתיות הטרור שמאיימים על מטולה. שניהם נפלו בקרב על מטולה - שניהם גיבורי מלחמה. "ברית דמים היא לנו - קשר לא נפרד" כתבה רחל. ואת הברית הזו שמרנו והידקנו על ידי קשר רציף עם ראשי הרשויות והתושבים - יום-יום. כי אתם, תושבי הצפון, אתם הלמה שלמענו אנחנו קמים בכל בוקר. וכך, המטרה של פיקוד הצפון, "הגנה על יישובי ותושבי הצפון" - לא משתנה! והציווי עלינו כצבא - "ניצחון במלחמה!".

במשך שנים ארוכות, נתנו לאיום של ארגון טרור להתעצם ולהתמקם על גבולנו הצפוני - זוהי שגיאה אופרטיבית ואסטרטגית, שלי ושל קודמיי - שגיאה חמורה, שאין לחזור עליה! שגיאה שבעטיה, ובשל הסיכון הגדול על התושבים, מדינת ישראל פינתה עשרות אלפים של תושבים מבתיים לשם הגנתם ועתה, משהוסר האיום הכבד הזה - מצווה עלינו לשמור על כך, שלא ייצמח איום אחר במקומו.

בחודשים מאז הפסקת האש אנחנו עושים את זה יום יום, מסכלים איומים. בראשיתם, בנחישות ובהקפדה, בפעילות מבצעית ענפה, בחופש פעולה מבצעי, ובתיאום עם מנגנון התיאום של סנטקום בזירה.

General Leany, I ask to thank you, and Central Command, and to the United States, for your friendship and partnership, and for helping us keep this neighborhood safer.

רפי, בוטח שתדע לשמור על הברית הזו, שתשכיל לשמור ולהרחיק את האיום. אתה מהמפקדים המעולים שיש לנו - אתה מכיר את הגזרה (למרות שהיא השתנתה ללא היכר), יש לך ניסיון מוכח בלחימה ובבניין הכוח, במבצעים בעומק ובניהול העורף. זו הפעם השנייה שאני מעביר לך את המקל, והפעם עוד יותר בוטח בך וביכולותיך.

משפחת מילוא, סיוון, אסף, עידו ומור - ברוכים השבים לצפון ולפיקוד הצפון, בטוח שתמשיכו למלא לרפי אוויר במפרשים, האוויר פה נעים והרוח נושבת - צלולה ומרעננת - גם מלבבות האנשים. רפי, אני בטוח בהצלחתך, גם כי אני יודע עם מי אתה עתיד לצעוד.

יש פה קבוצה מעולה של גברים ונשים, בסדיר ובמילואים, עם מסירות, מחויבות ונכונות שאין דומה לה בעולם כולו. אנשים צעירים מאוד בשירות סדיר, יחידות לוחמות, שניצחו בכל קרב, וגם חוו לחימה ברצף ובעוצמה שאף אחד מאיתנו ומקודמינו לא חווה, ושמביאים איתם ניסיון מבצעי כביר, אבל גם עומס מצטבר שדורש חניכה וניהול נכון.

אנשי המילואים, במפקדות וביחידות הלוחמות, שחוזרים לשרת ולהילחם פעם אחר פעם, מתגייסים על פי הקריאה ובעיקר כי יקרא הקולי. זוהי השיטה, זהו צה"ל אבל זהו גם נס גלוי - שכדי לשמר אותו נדרשים קודם כל ובעיקר להפעילו בתבונה! אנשים שהיו בשירות מילואים יותר משנה במצטבר בשנתיים האחרונות ראויים לכל ההכרה, ההוקרה והתגמול.

כן, לוחמי המילואים, זוהי קבוצת האיכות של עם ישראל, פלוגות וגדודים, אנשים מגוונים מכל קצוות החברה הישראלית שמגיעים לשרת ביחד, באחוות לוחמים אדירה ולמול אחדות מטרה - אנשים שמאפשרים את הקיום ואת השגשוג של מדינת ישראל, אתם העילית החדשה. מספר ימים לפני ראש השנה הקודם, אחרי שנה של לחימה, נקראו אלפי אנשי מילואים כדי לקחת חלק בתמרון ב'חיצו הצפון' כנגד חיזבאללה. כולם התייצבו, בשורות מלאות, למרות החגים שבפתח (ואולי גם בזכותם...).

חלק מאותם ששלחתי לקרב, היו חברים קרובים, אחד מהם היה דן מאורי, סמג"ד בי בגדוד הטנקים 89. בערב החג כתב דן בקבוצה המשפחתית הודעה ארוכה יחסית, ובתוכה כתב: "משפחה יקרה, שוב נבצר ממני לחגוג אתכם חג... חג שמסמל התחלה, התקדמות, משפחתיות, לאומיות ועוד שלל דברים טובים. לפני כמעט 20 שנה התחלתי לשרת במילואים ומאז ועד היום נערכנו לדבר אחד בלבד, להגן על גבולה של מדינת ישראל. ידענו שהיום הזה יגיע שבו נקרא שוב לדגל ונצטרך להשלים את המשימה לה התכוננו כל חיינו כמילואימניקים. עכשיו אנחנו כאן, חזקים ונחושים, להשיב את השקט למדינתנו האחת והיחידה..." וסיים באיחול "שבקרוב נוכל לחזור ולחגוג ביחד את חגי ישראל".

בכוח התספוק של הגדוד היה חסר נהג משא כשיר לנהיגה חשוכה, ודן ללא התלבטות, עשה כמאמר טרומפלדור – "חסר גלגל - אני גלגל" והתייצב למשימת הנהיגה כדי לתספק את הגדוד בעומק לבנון. במטח רקטות שנורה לכיוון הכוח פגעה רקטה בשיירה שהתכוננה לנסיעה חזרה, - דן ועוד ארבעה חברים לכוח התספוק נהרגו מפגיעת רקטה קטלנית - הם נפלו בקרב, וכבר לא יצליחו לקיים את איחולו, את תקוותו של דן, לחגוג עם המשפחה.

כמו דן התייצבו רבבות אנשי מילואים, לכל משימה. - ועלינו הציווי, על צה"ל ועל החברה הישראלית כולה - להיות ביחד, בביטחון, בימי חול ובחגים. במלחמה הזאת, נפלו טובי אחיינו ואחיותינו, אנשים רבים מדי, כולם עם המסירות המופלאה הזאת! את כולם נושא אני, חקוקים על לוח ליבי. נמשיך ונצעד ביחד, נמשיך לחבק וללוות את המשפחות השכולות כולן, ונמשיך ונחזק את הפצועים בהחלמתם.

הרמטכ"ל, אני מבקש להודות לך (ולאביב ולהרצי קודמיי), על הזכות, על האמון ועל חופש הפעולה, על הקשב וחניכה, על הבנה ועל שותפות. ומבקש גם לומר לך שאנחנו כולם מאוחדים אחריך, בהובלה השקטה, הנחושה והבטוחה של הצבא - במערכה המורכבת הזו, להגעה לכל היעדים, לחיזוק ולביצור הבטחון להחזרת כל החטופים ולשימור וחיזוק ההכרעה של אויבנו.

אמא - פעמים אמרת לי שאת חושבת מה אבא היה אומר ומרגיש עכשיו, אז אני רוצה לומר לך שגם אני מרגיש שהוא חסר, אבל שכל הבסיס של מה שנמצא בתרמיל חיי - הוא שלכם, של שניכם, אתם צועדים איתי בכל צעד, ולכן רק לומר, אמא - תודה.

מירי, אהבתי - שותפתי לחיים, יודע שהייתי שותף חסר, אני בדרך אלייך... אלה, יובל ואלון - אתם גאוות חיי, מודה עליכם כל יום ויום מחדש.

יובי - שמור על הבית בשבועות הקרובים.

מכובדיי, הצפון היום בטוח יותר מבכל יום אחר בעשורים האחרונים. זה הזמן לא רק לשקם את התשתיות, הכלכלה והקהילות, זה הזמן לשדרג ולהביא לפריחה ולשגשוג אמיתיים - זוהי הזדמנות לאומית גדולה שאסור לפספס!

אחיי, אנשי הצפון - אני אמנם גדלתי בנוף המדברי של יטבתה, אבל בשלוש השנים האחרונות נטבע בי, עמוק בנשמה, הצפון - על אנשיו ונופיו - כמאמר השיר "יש לי חור בלב בצורה" ... של הצפון.

אוהב אתכם, מודה על הזכות לפקד ולהוביל בימים המשמעותיים האלה, מודה לכולכם על הרעות והשותפות במסע ההיסטורי והמשמעותי הזה, על הזכות להוביל את הפיקוד ואנשיו במלחמה! ובעיקר, מודה על הזכות להתהלך ביניכם.
רפי, בטוח בהצלחתך!

שמרו על הבטחון ולא על השקט (הוא כבר יבוא), שמרו על האחדות והרעות, שמרו על הצפון שלנו, אסיים במילותיו של טשרניחובסקי שאיתן פתחתי את נאום הכניסה לתפקיד, ושהיום מלוות אותי חזק מאי פעם, אני היום אדם מאמין יותר - "שחקי כי באדם אאמין, גם ברוחו - רוח עז..." , והוסיף המשורר, "ישוב יפרח אז גם עמי, ובארץ יקום דור".

ואני אחתום - בארץ קם דור, דור הניצחון.